

- 2) Skal bilag I, punkt 6.4.a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) fortolkes således, at der ved opgørelsen af antal produktionsdage, der indgår i kapaciteten »pr. dag«, alene skal medregnes de dage, hvor bedøvelse, aflivning og umiddelbar opskæring af slagtesvinet finder sted, eller skal der også medregnes de dage, hvor der forekommer slagtemæssige behandlinger af slagtesvinene, herunder klargøring af dyret til slagtning, nedkøling af det slagtede dyr og afskæring af dyrets hoved og hals?
- 3) Skal bilag I, punkt 6.4.a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) fortolkes således, at et slagteris »kapacitet« skal beregnes som den maksimale produktion pr. dag inden for 24 timer med forbehold for fysiske, tekniske eller juridiske begrænsninger, som slagteriet faktisk iagttager, men dog ikke lavere end dets realiserede produktion, eller kan et slagteris »kapacitet« være lavere end dets realiserede produktion, f.eks. hvis den realiserede produktion er sket under tilsidesættelse af de fysiske, tekniske eller juridiske begrænsninger for produktionen, som er forudsat ved beregningen af slagteriets »kapacitet«?

(¹) EUT 2010, L 334, s. 17

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Como (Italien) den 11. maj 2022 —
Gabel Industria Tessile SpA og Canavesi SpA mod A2A Energia SpA, Energit SpA og Agenzia delle
Dogane e dei Monopoli**

(Sag C-316/22)

(2022/C 276/12)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Como

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Gabel Industria Tessile SpA og Canavesi SpA

Sagsøgte: A2A Energia SpA, Energit SpA og Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er EU-retten generelt, og navnlig artikel 288, stk. 3, TEUF, til hinder for, at en national domstol i en tvist mellem private undlader at anvende en national bestemmelse, som er i strid med en klar, præcis og ubetinget bestemmelse i et direktiv, der ikke er blevet gennemført eller er blevet ukorrekt gennemført, med den konsekvens, at en privat pålægges yderligere forpligtelser, såfremt dette ifølge den nationale ordning (artikel 14, stk. 4, i lovdekret nr. 504/1995) udgør betingelsen for, at en privat over for staten kan gøre de rettigheder gældende, der følger af dette direktiv?
- 2) Er effektivitetsprincippet til hinder for en national bestemmelse (artikel 14, stk. 4, i lovdekret nr. 504/1995), hvorefter en endelig forbruger ikke direkte kan anmode staten om tilbagebetaling af urigtigt erlagt afgift, men kun har mulighed for at fremsætte et civilretligt krav mod en afgiftspligtig om tilbagesøgning af det i urigtig formening om skyld erlagte beløb, idet den afgiftspligtige er den eneste, som har ret til at opnå tilbagebetaling fra skattemyndighederne, når den eneste grund til, at afgiften er ulovlig — dvs. at den er i strid med et [EU]-direktiv — udelukkende kan påberåbes i retsforholdet mellem den afgiftspligtige og skattemyndighederne, og ikke i retsforholdet mellem den afgiftspligtige og den endelige forbruger, hvilket således indebærer, at tilbagebetalingsordningen i praksis er uvirksom, eller skal det med henblik på at sikre overholdelsen af det nævnte princip i et sådant tilfælde lægges til grund, at den endelige forbruger har ret til direkte at fremsætte sit krav over for skattemyndighederne, idet der er tale om et tilfælde, hvor det viser sig at være umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at få den urigtigt erlagte afgift tilbagebetalt af leverandøren?